

(Kort bemærkning)

Aksel Larsen: Statsministeren har nu herfra erklæret, at dens dagsordensforslag skal forstås sådan, at regeringen, som der står i forslaget, i givet fald vil komme med lovgivningsmæssige foranstaltninger af indkomstpoltisk art, og så tilføjede han, at det skulle være en indkomstpoltik, som omfattede alle grupper i samfundet. Jeg ser mig, således foranlediget, nødsaget til at læse op, hvad der står i den af hr. Haunstrup Clemmensen foreslåede dagsorden, som statsministeren har tiltrådt. Der står, at tinget opfordrer regeringen til

„efter drøftelse med arbejdsmarkedets, de offentligt ansattes og erhvervslivets organisationer og med henblik på den kommende overenskomstperiode at fastlægge en på samfundsøkonomiske hensyn baseret ramme for en socialt afbalanceret indkomstudvikling;

at tilskynde arbejdsmarkedets hovedorganisationer til at indgå ny aftale om samarbejde på de enkelte virksomheder;

og i fornødent omfang at fremme gennemførelsen af ovenstående ved lovgivningsmæssige foranstaltninger.“

Det har alt sammen konkret adresse til den kommende overenskomstsituation. Det er altså en trussel om lovgivningsmæssige foranstaltninger gennemført af regeringens flertal, hvis den eksisterer som regering til den tid, mod lønmodtagerne i spørgsmålet om lønpolitik, og det er ikke en almindelig indkomstpoltik, sådan som statsministeren nu forsøgte at give det indtryk af.

(Kort bemærkning)

Haunstrup Clemmensen: Jeg forstår, at hr. Per Hækkerup ikke havde flere oplysninger at give om socialdemokratiets økonomiske politik og konkrete spørgsmål end dem, der nu også i sidste omgang blev givet. Det tager jeg til efterretning. Det overrasker mig ikke, men det skuffer mig.

Derimod vil jeg gerne have lov at sige, at den vidunderlige oplysning, vi fik om, hvordan den såkaldte selektive kredit skulle vinke, var virkelig interessant. Jeg forstod, at det var ikke således, at kreditten skulle strammes over for nogen; den skulle bare lattes over for andre. Det er en saglig og en meget, meget dygtig politik, man her giver

udtryk for. Må jeg spørge: bliver der overhovedet mere kapital til rådighed ved, at man gør det lettere for nogen at få kredit? Bliver der overhovedet større opsparing af kapital, fordi man gør det lettere for nogen at få kredit? Nej, den kapital, der er til rådighed i det danske samfund, bliver hverken større eller mindre af den grund. Hvis man vil gøre det lettere for nogen at få kredit, kan man, selv om man er dygtig, og selv om man hedder hr. Per Hækkerup, ikke gøre det muligt for andre at få kapital i samme udstrækning, som de får det nu.

I øvrigt nødes jeg til at gøre opmærksom på, at det jo ikke er noget fuldstændig skelsettende nyt i dansk økonomisk politik. Vi har over for boligbyggeriet, over for skibsværfterne og over for egnsudvikling en vis selektiv kredit. Men denne historie med, at man kan lette for nogle uden at stramme for andre, det er for dygtigt.

Anker Jørgensen: Statsministeren var inde på, at det vistnok var lidt forkert af mig at sige, at statsministeren havde angrebet LO. Dertil må jeg sige, at jeg kan ikke få andet ud af det, statsministeren sagde, end at det virkelig var et angreb på Landsorganisationen og også på Landsorganisationens formand. Det er statsministeren sådan set i sin gode ret til, men vi er jo også nogle, der har lov til at imødegå det angreb og de synspunkter, man fremkom med.

Jeg har en ganske sikker fornemmelse af, hvad statsministerens formål med dette angreb på Landsorganisationen er. Det er, mener jeg, det, som vi også kan se allerede nu her i Berlingske Aftenavis. Der er overskriften: Skarp statsministerkritik af LO-formanden. Hvad er formålet da? Formålet er ganske enkelt og meget traditionelt dette: det drejer sig om at angribe en del af lønmodtagernes organisation, nemlig den traditionelle arbejderorganisation, ligesom lægge lidt luft mellem den og de øvrige lønmodtagerorganisationer, og så prøve på ligesom at tilsløre det, sagen egentlig drejer sig om: regeringen Baunsgaards økonomiske politik. Så prøver man lidt behændigt — som jeg må indrømme at statsministeren kan være det — at sige, at årsagen til, at det desværre ikke er muligt at føre den bedste økonomiske politik her i landet, ja, det er denne Landsorganisation med dens åh, så nære